

LIST BISKUPA GLIWICKIEGO

ADWENT 2024

„Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech wasza łagodność będzie znana wszystkim ludziom: Pan jest blisko!” (Flp 4,4)

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie,

te słowa św. Pawła z listu do Filipian oddają atmosferę naszego oczekiwania na zbliżające się Święta Bożego Narodzenia, pamiątkę przyjścia na świat Syna Bożego, naszego Zbawiciela. Wydarzenie to stało się kluczem do otwarcia bramy nadziei w historii ludzkości. Prawda o narodzinach Zbawiciela jest jak woda wypływająca obficie ze źródła Bożej miłości, która, płynąc przez historię ludzkości, nadaje jej sens, a ludzkie serca napęłnia pociechą i pokojem.

W tę третią niedzielę Adwentu liturgia słowa prowadzi nas na spotkanie z Janem Chrzcicielem. Jest on głosem wzywającym nas do nawrócenia i do otwarcia naszych serc na nadzieję. Zachęca nas, aby oczekiwanie na przyjście Pana Jezusa było czasem przemiany życia i podejmowania konkretnych działań będących znakiem nawrócenia i odnowy. Tegoroczny Adwent przygotowuje nas do przyjęcia daru Jubileuszu, który jest okazją do odnowy duchowej i zachętą do poszukiwania znaków nadziei w naszym życiu. Jak zachęca nas papież Franciszek w bulli zapowiadającej rok jubileuszowy, „Niech to będzie dla wszystkich wydarzenie żywego i osobistego spotkania z Panem Jezusem, „bramą” zbawienia (por. J 10, 7.9); z Tym, którego Kościół ma misję głoszenia zawsze, wszędzie i wszystkim jako „naszą nadzieję” (1 Tm 1, 1)” (zob. Franciszek *Bulla ogłaszająca Jubileusz zwyczajny roku 2025*).

Jubileusz zbawienia to szczególnie czas w Kościele katolickim, który ogłaszany jest co 25 lat. W 2025 roku obchodzimy 2025. rocznicę narodzin Jezusa Chrystusa, co czyni ten jubileusz wyjątkowym. Hasło tegorocznego roku jubileuszowego – „Pielgrzymi nadziei” – odnosi się do idei, że wszyscy wierni są pielgrzymami na drodze do zbawienia, poszukującymi nadziei i pokoju w Chrystusie. W kontekście jubileuszu hasło to podkreśla wspólnotowy aspekt pielgrzymowania w wierze, wzajemne wsparcie oraz dążenie do duchowego wzrostu, a równocześnie stanowi zachętę, abyśmy byli siewcami nadziei i odkrywcami miejsc jej obecności.

Jubileusz zbawienia ma na celu zjednoczenie wiernych, przypomnienie o miłości Boga oraz zachęcenie do praktykowania miłosierdzia i solidarności w codziennym życiu. To wyjątkowy moment, aby otworzyć serca na Bożą łaskę i wzmocnić więzi z innymi pielgrzymami na drodze wiary. Jest on sposobnością do tego, aby na nowo z mocą uświadomić sobie bogactwo i obfitość doświadczanych łask Bożych. To czas, w którym w szczególny sposób możemy doświadczyć przemieniającej mocy Bożego miłosierdzia. Wszak to prawda o Bogu, który stał się człowiekiem i oddał swe życie za nas, pozwala nam żyć w naszym sercu nadzieję na ostateczne zwycięstwo prawdy, światła i miłości. „Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł [za nas]

śmierć, co więcej – zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami? Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej?” (Rz 8,31-35)

Tegoroczny Jubileusz w szczególny sposób łączy się z wdzięcznością za dar Kongresu Eucharystycznego, który przygotował nas na jego przeżywanie. Był to bowiem czas szczególnej łaski i głębokiej refleksji nad tajemnicą Eucharystii, która jest źródłem naszego życia i siły. Był to czas odnowienia naszej wiary w Tego, który powiedział „Ja jestem z wami”, kładąc pieczęć nadziei na ludzkich dziejach.

Kongres zgromadził wiele osób, które dzieliły się swoją wiarą oraz doświadczeniem spotkania z Jezusem w Najświętszym Sakramencie. Dziękuję wszystkim, którzy włożyli trud w organizację tego wydarzenia oraz tym, którzy wzięli w nim udział. Wasza obecność i zaangażowanie są dowodem na to, że nasza wspólnota diecezjalna żyje i pragnie wzrastać w wierze.

W tym czasie Adwentu zachęcam Was raz jeszcze do osobistej modlitwy oraz refleksji nad tajemnicą Eucharystii w Waszym życiu. Niech każdy z nas zastanowi się, jak możemy lepiej uczestniczyć w Eucharystii, nadając codzienności styl eucharystyczny. Jak możemy być świadkami miłości Chrystusa w naszych rodzinach, w pracy i w naszej społeczności? Jak przełożyć na język codziennych wyborów bogactwo nauki płynącej ze spotkania z Jezusem Eucharystycznym. Jak napisał w bulli ogłaszającej Jubileusz papież Franciszek „Nadzieja rodzi się w istocie z miłości i opiera się na miłości, która wypływa z Serca Jezusa przebitego na krzyżu: „Jeżeli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc już pojednani, dostąpimy zbawienia przez Jego życie” (Rz 5, 10). A Jego życie objawia się w naszym życiu wiary, które zaczyna się od chrztu, rozwija się w uległości wobec łaski Bożej, i dlatego jest ożywiane nadzieją, która, dzięki działaniu Ducha Świętego, jest stale odnawiana i niewzruszona”. Dlatego, doświadczając miłości Boga, nie możemy nie potwierdzać jej świadectwem życia, wydając owoce tego, co Bóg zasiał w naszych sercach.

Szczególnymi owocami zakończonego Kongresu są: powstanie urzędu jałmużnika biskupiego oraz podjęcie z nowym entuzjazmem istniejącego już dzieła adoracji eucharystycznej z użyciem monstrancji upamiętniającej Kongres. Ta monstrancja będzie pielgrzymowała nieustannie po diecezji, goszcząc w poszczególnych parafiach, tak aby na nowo ożywić i nadać nowego wigoru inicjatywie parafialnej nieustającej adoracji Najświętszego Sakramentu, która kultywowana jest od początków istnienia naszej diecezji.

Intencją, która będzie towarzyszyć tej inicjatywie modlitewnej, jest błaganie o nowe powołania do kapłaństwa. Biorąc pod uwagę trend zmian demograficznych, w ciągu najbliższych już 7 lat nasze szeregi kapłańskie uszczuplą się o około 20 procent. Oznacza to, że niemal zupełnie znikną parafie, w których będzie pracował więcej niż jeden kapłan. Ta sytuacja przynagla nas wszystkich, abyśmy błagali Pana żniwa, aby posłał robotników na swe żniwo. Konieczne jest także budowanie takiego wizerunku kapłaństwa, który może być atrakcyjny dla młodych ludzi, stojących wobec wyboru drogi życiowego powołania. Ta konieczność zakłada z jednej strony świadectwo życia kapłańskiego, które jest obrazem świętości, satysfakcji i spełnienia w autentycznej relacji z Jezusem Chrystusem i w służbie Kościołowi, z drugiej zaś nakłada na wszystkich członków Kościoła obowiązek okazywania szacunku dla posługi kapłańskiej i budowanie w naszych rodzinach i społecznościach lokalnych pozytywnego wizerunku życia oddanego na służbę Bogu w Jego Kościele. Dziękujemy Bogu za kapłanów, którzy głoszą nam Słowo i są narzędziami

w rękach Chrystusa w codziennym sprawowaniu Jego sakramentów. Proszę, abyśmy w miłości i jedności budowali naszą wspólnotę w duchu wdzięczności za dar kapłaństwa, rozbudzając w młodych sercach pragnienie oddania się na służbę Bogu w Jego Kościele. W tej samej intencji powstało różańcowe dzieło powołań. Zachęcam wszystkich, którym leży na sercu dobro Kościoła, do podjęcia zaproszenia do udziału w tym dziele.

Drugim pokongresowym owocem, który stanowi niewątpliwie znak nadziei dla naszej wspólnoty, jest powstanie urzędu jałmużnika biskupiego. W naszym kościele lokalnym działa prężnie Caritas diecezjalna ze swymi zespołami parafialnymi. Ich codzienna posługa wobec ubogich i osób potrzebujących pomocy ma wartość nieocenioną. Bardzo wszystkim zaangażowanym w to dzieło dziękuję! Ze strony instytucji samorządowych także istnieje wiele inicjatyw mających na celu pomoc osobom znajdującym się w potrzebie. Bardzo się cieszę z każdego dzieła, którego celem jest pomnażanie dobra. Na tym polu nie ma konkurencji, a im więcej dobra się dzieje, tym silniejsze tworzą się więzi wewnątrz wspólnoty lokalnej i powstają płaszczyzny współpracy dla budowania dobra wspólnego. Dziękuję za każdy gest solidarności i otwarcia na współpracę przy niesieniu pomocy najbardziej potrzebującym.

Istnieje jednak sfera szara, umykająca możliwości interwencji ze strony instytucji i struktur Caritas. Istnieją osoby, które z różnych przyczyn, dobrowolnie lub w wyniku skomplikowanych wydarzeń życiowych, znalazły się poza systemem. Są one dla systemu instytucjonalnego niewidoczne lub ukrywają się przed nim. Ich sytuacja jest jeszcze trudniejsza i w praktyce pozbawione są one możliwości otrzymania wsparcia ze strony organizacji i instytucji dobroczynnych. Jest to niestety zjawisko dość typowe dla społeczeństw rozwiniętych, często rządzących się bezwzględными prawami rynku i ekonomii, które premiąją najbardziej przedsiębiorczych, ale spychają na margines słabych i niezaradnych. Do takich osób posłany jest jałmużnik biskupi, który jest rękami i sercem biskupa w trosce o najbiedniejszych. Jałmużnik i jego współpracownicy pracują w ścisłej jedności z proboszczami, grupami Caritas i wszystkimi osobami dobrej woli. Przede wszystkim niosą im pomoc i opiekę duchową, starają się dotrzeć do najbiedniejszych, do miejsc ich przebywania, organizując podstawową żywność i dostarczając artykuły higieniczne, służą pomocą w uzyskaniu dokumentów i współdziałają w koordynacji akcji dobroczynnych. Proszę wszystkich o wspieranie tych starań, a osobom zaangażowanym w to dzieło z serca błogosławię.

W naszej diecezji Jubileusz rozpoczniemy w niedzielę 29 grudnia br. Zapraszam na godzinę 11:30 do kościoła Wszystkich Świętych w Gliwicach. Stąd o godz. 12:00 wyruszymy w procesji do kościoła katedralnego, gdzie o godz. 12:30 rozpocznie się uroczysta Msza św. na rozpoczęcie Jubileuszu 2025. Do wzięcia udziału w tej uroczystości zapraszam kapłanów, osoby konsekrowane, delegacje z wszystkich parafii naszej diecezji, wiernych z parafii gliwickich oraz przedstawicieli ruchów, wspólnot i stowarzyszeń naszej diecezji.

Na czas trwania Jubileuszu ustanawiam następujące kościoły jubileuszowe, w których będzie można uzyskać wszystkie związane z tym wydarzeniem dobra duchowe:

- kościół katedralny św. Apostołów Piotra i Pawła w Gliwicach
- kościół Wniebowzięcia NMP w Bytomiu
- kościół Miłosierdzia Bożego w Gliwicach

- Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Drogi w Gliwicach
- Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Gliwicach
- Sanktuarium Matki Bożej Lubeckiej w Lubecku
- kościół Matki Bożej Uzdrawienia Chorych w Tarnowskich Górach
- Sanktuarium Matki Bożej Pokornej w Rudach
- kościół Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Zabrze-Biskupicach
- Sanktuarium Macierzyństwa Najświętszej Maryi Panny w Zbroslawicach.

Ponadto na czas trwania „Festiwalu życia” w dniach od 7 do 13 lipca 2025 kościołem jubileuszowym stanie się także kaplica Oblackiego Centrum Młodzieży „Niniwa” w Kokotku.

Umiłowani, w duchu radości i wdzięczności, wraz z Biskupem Andrzejem i Biskupem Seniozem Janem życzymy Wam błogosławionego i owocnego czasu Adwentu i pełnych radości bliskich już świąt Bożego Narodzenia. Idźmy na spotkanie Pana jako pielgrzymi nadziei, a pokój Boży, który przewyższa wszelkie zrozumienie, niechaj napęlnia nasze serca i umysły w Chrystusie Jezusie. Obfitość łask, którymi Bóg nieustannie nas obdarowuje, niechaj otwiera nasze oczy na potrzeby całego Kościoła i pobudza do działania naszą wyobraźnię miłosierdzia.

Z modlitwą i błogosławieństwem,

Wasz biskup Sławomir

Gliwice, 15 grudnia 2024 roku